

ГЛАВА 2.

- 1 Азъ ꙗрѣкохъ въ сѣрдце-то си:
Ела сега, да тя опытамъ съ веселѣжъ,
И наслаждавайся въ благо;
И его, ꙗко то суета.
- 2 ꙗрѣкохъ за смѣхъ-тъ: Лудость е:
И за веселѣжъ-тъ: Що ползува тя?
- 3 ꙗ Помыслихъ въ сѣрдце-то си,
Да веселѣжъ плѣтъ-тъхъ си съ вино,
Когато още сѣрдце-то ми ся упражняваше
въ мудрость-тъхъ;
И да удържѣхъ безуміе-то,
Додѣ видѣхъ кое е добро-то за челоѡвѣче-
скы-тъ сынове,
Да го правятъ подъ небе-то прѣзъ вси-
кы-тъ дни на животь-тъхъ си.
- 4 Направихъ си голѣмы работы;
Съградихъ си кѣщи: насадихъ си лозія:
- 5 Направихъ си градины и садове,
И насадихъ въ тѣхъ дѣрвія отъ всякакъѡвъ
плодъ.
- 6 Направихъ си водоемы, за да поїжъ отъ
тѣхъ
Насаденѣ-тъхъ дѣрвія дѣбравѣжъ.
- 7 Придобыхъ рабы и рабѣни,
И имахъ рабы домочадцы;
Имахъ още стада и паствы
Повече отъ всицкы-тъ бывшы прѣди мене
въ Иерусалимъ.
- 8 ꙗ Сѣбрахъ си и сребро и злато,
И скѣпы вещи отъ царіе и отъ мѣста:
Придобыхъ си пѣвцы и пѣвѣцы,
И наслажденія-та на челоѡвѣческы-тъ сы-
нове,
Всякакъѡвъ видѣ великолѣпїя.
- 9 И ꙗвзвеличихъ ся и умножихъ ся
Повече отъ всицкы-тъ бывшы прѣди мене
въ Иерусалимъ:
Още и мудрость-та ми останѣ си въ мене.
- 10 И всицко каквото поискахъ очи-тъ ми,
Не имѣ отрѣкохъ:
Не възбранихъ сѣрдце-то си отъ всяко
веселіе,
Защото сѣрдце-то ми ся веселѣше въ вси-
кы-тъ ми трудове,
И това ꙗко бѣ дѣлъ-тъ ми отъ всицкый-тъ
ми трудъ.
- 11 И разгледахъ азъ всицкы-тъ си дѣла
Който направихъ рѣцѣ-тъхъ ми,
И трудъ-тъхъ въ който ся трудихъ,
И его всицко-то е ꙗсуета, и угнѣтеніе на
духъ-тъхъ,
И нѣма полза подъ сѣлнце-то.
- 12 И обѣрѣхъхъ ся азъ за да разгледамъ
Мудрость-тъхъ, ꙗко лудость-тъхъ, и безуміе-то:
Защото що има да направи челоѡвѣкъ който
е дошелъ слѣдъ царя?
Онова което е вече направено.

- 13 И видѣхъ азъ че мудрость-та прѣѡвсхожда
безуміе-то,
Както видѣлина-та прѣѡвсхожда тѣмни-
нѣж-тъхъ.
- 14 ꙗ На мудрый-тъхъ очи-тъхъ сѣхъ въ главѣжъ-тъхъ
му,
А безумный ходи въ тѣмнинѣжъ-тъхъ;
Но азъ познахъ още че ꙗединъ случай
Ще ся случи на всицкы-тъхъ тѣзи.
- 15 За то рѣкохъ азъ въ сѣрдце-то си:
Както ся случавѣ на безумный-тъхъ,
Така ще ся случи и на мене;
Защо прочее да станѣ азъ по мудръ?
За то подумахъ въ сѣрдце-то си,
Че и то е суета.
- 16 Защото не остаѡва вѣчно
Память-та на мудрый-тъхъ нито на без-
умный-тъхъ;
Понеже въ идущы-тъхъ дни
Всицко ще ся забрави вече:
И какъ умира мудрый-тъхъ? както без-
умный-тъхъ.
- 17 За то намразихъ животь-тъхъ,
Защото тежкы ми ся видѣхъ дѣла-та който
быватъ подъ сѣлнце-то;
Понеже всицко е суета и угнѣтеніе на духа.
- 18 Намразихъ още азъ и всицкый-тъхъ си трудъ,
Що съмь ся трудилъ подъ сѣлнце-то;
Защото ꙗко оставямъ на челоѡвѣка който
ще бѣде подиръ мене.
- 19 И кой знае да ли ще бы мудръ той, или
безумень?
Но че властвуѡва надъ всицкый-тъхъ ми
трудъ що съмь ся трудилъ,
И въ който показѣхъ мудрость-тъхъ си подъ
сѣлнце-то:
Суета и то.
- 20 За то азъ ся обѣрѣхъхъ и отчаяхъ сѣрд-
це-то си,
За всицкый трудъ що съмь ся трудилъ
подъ сѣлнце-то.
- 21 Защото има челоѡвѣкъ, на когото трудъ-тъхъ
биде
Съ мудрость и съ знаніе и съ съ сполукѣжъ;
Но го оставя за дѣлъ другому,
Който не ся е трудилъ за него:
И то суета, и голѣмо зло.
- 22 Защото ꙗкоя полза на челоѡвѣка отъ вси-
цкый-тъхъ му трудъ,
И отъ угнѣтеніе-то на сѣрдце-то му
Въ който ся труди подъ сѣлнце-то?
- 23 Понеже всицкы-тъхъ му дни сѣхъ ꙗболестъ,
И трудове-тъхъ му скѣрбъ;
И ноця още сѣрдце-то му не спи:
И то суета.
- 24 ꙗ Нѣма по добро за челоѡвѣка освѣнъ да
яде и да пїе,
И да прави душѣжъ-тъхъ си да ся насла-
ждаѡва отъ добро-то на трудъ-тъхъ му;

а Лук. 12; 19.

б Пса. 50; 11.

в Прит. 14; 13. Гл. 7; 6.

г Гл. 1; 17.

д 3 Цар. 9; 28. 10; 10, 14,

21 и др.

е Гл. 1; 16.

ж Гл. 3; 22. 5; 18. 9; 9.

з Гл. 1; 3, 14.

и Гл. 1; 17. 7; 25.

і Прит. 17; 24. Гл. 8; 1.

к Псал. 49; 10. Гл. 9; 2, 3,

11.

л Псал. 49; 10.

м Гл. 1; 3. 3; 9.

н Іов. 5; 7. 14; 1.

о Гл. 3; 12, 13, 22. 5; 18.

8; 15.